

Karel Pečenka natočil demosnímek s 9 písněmi a zaslal nám je do redakce. Evidentně tedy prvotina a tu nastává ten okamžik – pochválit snahu a způsobit tak zakonzervování vad a chyb, nebo popsat vady a chyby a otrávit interpreta? Správná je samozřejmě ta druhá cesta (ta první dovedla náš folk tam kde je a ukazuje se, že „funguje“ i v literatuře).

Karel Pečenka by měl především pilovat zpěv. Má v něm jakousi hlasovou manýru, ve které svůj hlas nepřírozně posazuje. Pak předpokládám, že je z Prahy – otevřená „a“ a „e“ jsou patrnější než by se slušelo a evidentně nahrazují snahu o srozumitelnou výslovnost (*Čas změny*, *Ko lem nás*)

). Interpret chce evidentně řešit závažná témata – mnoho jich ale prožito nemá, a tak používá fráze (někdy až plagiáty):

Bar krásných ztrát

) a šroubovaná naléhavá slovní spojení (typicky v písni

Kolem nás

), pokud přímo klasicky nementoruje:

Pochopení

. No a pak tak významné téma jako

Rozchod

zakončí fade-outem. Paradoxně by asi v textech stálo za to ubrat na snaze o hloubku. Prostý popis např. milostné situace by asi autorovi slušel lépe. Při psaní textů by měl také myslet na melodii - zatím to vypadá jako recitace zhudebněných veršů – mimořádně patrné je to v

Hráči

. Anebo nepsat text, dokud nebude mít napadnutou silnou melodii. Jakkoliv je na CD 9 melodií (chválím, nějaká autocenzura asi přeci jen je), nezapamatoval jsem si ani jedinou. Možná

Síla osudu

má jistou perspektivu, ovšem jen do místa, kde se zpívá: ...“

živoTUdává množství možností jen v nÁs dřímÁ naŠE štěsTÍ ...

“ a pak ještě: ...“

nikdo neví odkud přichází síla která náš osud provází...

“ Možná, že by stálo chvíli tu sílu hledat a odpočinout si od muziky.

Marně přemýšlím, kde je jednokolejná elektrifikovaná trať s protihlukovými bariérami na fotce obalu. To mě asi zaujalo nejvíc. {desky 1142}